

re, at de seneste års udvikling i socialpolitikken har bevæget sig fra at ville give borgeren en kyndig og tryk lodsfunktion til den nuværende regerings ønske om at give borgeren, der har behov for hjælp, et los. Vi vil gerne tilbage til lodsfunktionen i dansk socialpolitik.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 16:38

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Med fare for måske at virke en anelse provokerende vil jeg sige, at den fornemmelse, jeg havde, da jeg havde læst det her forslag, var, at det var sådan et rigtig godt læserbrev, for det her var sådan noget, hvor alle kunne sige: Jamen det synes vi også. Og det er også det, der sådan er givet udtryk for. Det skal så siges, at der sammen med det lå det, der hedder Det Radikale Venstres 2015-plan. Den læste jeg også, og jeg vil da sige, at den også var spændende at læse.

Hvis man tænker på, hvordan det egentlig ser ud i kommunerne, må man sige, at det her forslag faktisk er tiltalende, og det var også den fornemmelse, jeg sådan sad med. Men når man så ser og hører, hvad det er for problemer, kommunerne har, er det netop tit problemer med at fastholde deres personale. Vi oplever tit, at sagsbehandlerne skifter arbejde. Vi har været til masser af møder og konferencer, hvor vi har hørt, at sagstallene er høje og man har svært ved at overskue det, og derfor får man også mange skift. Så jeg vil sige, at sådan et forslag her – jeg ved godt, at man taler om at lave en forsøgsordning – ikke kan stå alene. Jeg tror, at hvis man vil problemet til livs og man trækker det her ned over kommunerne, får man bare endnu mere bureaukrati på noget, som vi godt alle sammen vil være svært at leve op til, fordi vi godt kender baggrunden ude i kommunerne.

Så jeg tror faktisk, at hvis man gerne vil det her, som jeg indtil videre kan høre at faktisk alle synes er en ret god idé, skal man hen og kigge på det bagvedliggende og spørge: Jamen hvorfor er det nu, at kommunerne hele tiden er nødt til at skifte personale? Hvorfor er det nu, at personalet så tit føler sig overbebyrdet? Hvorfor er det, at personalet skifter stilling? Hvorfor skifter de arbejdsplads til en anden kommune? Jeg tror, at det er der, vi skal tage fat, og jeg kan også godt se, at det har man også sådan taget fat på.

Jeg vil sige, at som det ligger her, er det tiltalende. Jeg tror, at hvis man gør det i en kommune og man tilfører de ressourcer, der skal til, vil man sikkert få en oplevelse af, at det virker. Men hvis man kører det ned over alle kommuner, vil man få en oplevelse af, at kommunerne føler det som et pålæg, som de ikke kan leve op til. Og der tror jeg, at man skal lave politik, som er realistisk, og jeg tror desværre ikke, selv om det er et rigtig godt forslag, at det vil være realistisk, at kommunerne kan leve op til det her. Så vi kan ikke støtte det, men det er en rigtig fin tanke, som vi jo på sigt håber kan lade sig gøre.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 16:41

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Så vil jeg da starte med at sige, at jeg modsat den forrige taler mener, at det her er et realistisk forslag. Jeg mener så måske ikke, at det skal hedde en social lods. Jeg mener måske faktisk, det skulle hedde den koordinerende sagsbehandler eller en tovholder.

Inden jeg får talt mig helt varm, vil jeg gerne starte med at sige, at vi ikke støtter beslutningsforslaget. Jeg er enig i de intentioner, der ligger, og jeg havde det også sådan, at det var et forslag, man blev rigtig glad over at læse, men jeg vil gerne sige, at det her jo var grundtankerne bag kommunalreformen.

I kommunalreformen gav vi jo netop myndighedsansvaret på hele det sociale område til kommunen. I beslutningsforslaget her i dag er der lagt op til, at der skulle laves nogle forsøg. Jeg vil sige, at der faktisk foregår forsøg inden for både handicapområdet og psykiatriområdet med at lave den koordinerende sagsbehandling. Men da vi lavede kommunalreformen og blev enige om den, blev vi altså enige om, at der skulle være én indgangsdør til det kommunale system.

Når det er sagt, skal jeg vedkende mig, at jeg også af og til hører historier om borgere, som oplever det sociale system som en labyrint. Og jeg vil da gerne benytte lejligheden, når jeg står her, til at opfordre ministeren til at presse på over for de kommuner, som endnu ikke har fået sat processen med den koordinerende sagsbehandler i gang. For jeg synes, det var en af de rigtig, rigtig positive ting ved kommunalreformen.